

förordningen den 17 September 1783 angående befrielse derifrån för lotshemman och förändring af 4 § 26 kap. Byggningsbalken till följande lydelse:

Tingsbyggnad skall hvart härad bygga å vanlig tingsstad eller der Kongl. Maj:ts Befallningshafvande pröfvar det lämpligast, sedan Rätten deröfver hörd är. Der skall vara en stuga, så stor som tarfvas, och två kamrar. Vid hvart tingsställe skall ock ett häradsfängelse vara, der missgerningsmän må i förvar hållas. Kostnaden för dessa byggnader och deras underhåll utgöres efter samma grunder, som för gemensamma kommunalutskylder är bestämd.

Om remiss till Lag-Utskottet med rättighet för detsamma att omformulera paragrafen i nämnda riktning, om så anses erforderligt, anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1884.

J. E. Johansson,
från Vestmanland.

N:o 51.

Af Herr G. Jansson i Krakerud: Angående nedsättning i fraktafgiften å statens jernvägar för artificiella gödningsämnen.

Allmänt torde vara känt, att Sveriges jordbruk icke kan uppdrivas till full växtkraft utan ofvan nämnda gödningsämnen. Men under nuvarande förhållanden faller det sig för dyrt för jordbrukare i allmänhet och för de mindre bemedlade i synnerhet att i tillräcklig mängd förse sig med dylika gödningsämnen.

Dertill kommer, att andra länder, såsom Nordamerika och Ryssland, med sin bördigare jordmån och gynsamare klimat, kunna med fördel

afyttra sina landtmannaprodukter till billigare pris än vårt land och i följd deraf redan fått öfvertaget på spanmålsmarknaden. För att sålunda jordbruksindustrien äfven inom Sverige må kunna någorlunda hålla jemna steg med andra af naturförhållanden mera gynnade länder är af vigt att genom kraftigare gödning uppbringa vårt jordbruks produktionsförmåga för erhållande af rikligare skördar med billigare produktionskostnad.

I vårt land finnes på många ställen rik tillgång på kalk, tjenlig till jordförbättring, hvilken dock i följd af för dryg transportkostnad ej kan komma till allmännare användning, ehuru detta för jordbruket väl behöfdes.

Det kan väl synas, som staten skulle komma att drabbas af förlust genom nu ifrågasatta fraktnedsättning, men antagligen skulle denna förlust betäckas genom ökad trafik, hvarjemte en höjd sädesproduktion äfvensom ökad indrägt för en industrigren måste betraktas som en nationel vinst.

Under tacksamt erkännande, att Riksdagen genom de anslag, som redan äro beviljade för odling af sankar trakter och sjöars aftappning m. m., gjort mycket för höjande af vårt lands jordbruk, vågar jag dock ödmjukligen hålla före, att detta skulle blifva ännu mera inkomstbringande, derest den redan odlade jorden medelst rikligare gödning kunde bringas till högsta möjliga växtkraft.

På grund af det anförda vågar jag härmed i ödmjukhet anhålla,

att Riksdagen ville besluta till Konungen aflåta en skrivelse med begäran om nedsättning på statens jernvägar till half fraktafgift för kalk och artificiella gödningsämnen.

Åt det Utskott, som kommer att behandla denna motion, öfverlåtes att vid ärendets pröfning, dervid utlåtande i ämnet af vederbörande myndighet torde komma att infordras, vidtagna nödigt ansedda ändringar uti motionens syfte.

Stockholm den 26 Januari 1884.

G. Jansson,

från Nyed, Vermlands län.